

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 3T/112/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819010587
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Noema Turanovičová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2023:3819010587.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

8

Okresný súd Prievidza samosudcom JUDr. Noemou Turanovičovou v trestnej veci obžalovaného A. B. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11. júla 2023 takto

r o z h o d o l :

3

Podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona zrušuje sa výrok o vine a treste rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/51/2019 zo dňa 20. apríla 2020, právoplatného 11.5.2020, rozsudku Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 3T/15/2018 zo dňa 15.10.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2To/109/2018,

a

obžalovaný A. B., nar. X.XX.XXXX v Partizánskom, trvale bytom C. XXX, D. E.,

je vinný, že

1. dňa 05.03.2018 v obci F. G., na pozemku rodinného domu s popisným číslom 83, sa pri osobnom stretnutí s poškodeným H. I. ústne dohodol na dodanie strešnej krytiny - škridle a rín s príslušenstvom do tridsať dní od prevzatia zálohy a zároveň prevzal od poškodeného na ten účel zálohu vo výške 2.500 eur, o čom vystavil príjmový doklad, pričom strešnú krytinu - škridlu a ríny s príslušenstvom v dohodnutom rozsahu a v dohodnutom termíne ani po opakovaných urgenciách nedodal, dodal iba časť objednaného stavebného materiálu v hodnote 608,30 eur a zvyšok zálohy si prisvojil a použil pre svoju osobnú potrebu a nie pre účel, na ktorý mu bola poskytnutá, čím tak spôsobil poškodenému H. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. G. J. XX, škodu vo výške 1.891,70 eur,

2. v presne nezistený deň koncom mesiaca jún 2018, na parkovisku pri reštaurácii Humaj v obci Hradište, sa dohodol s poškodenými B. K. a L. K. na tom, že im sprostredkuje kúpu stavebného materiálu strešnej krytiny TERRAN DANUBIA CARBON EVO 240 m² a dreva na výstavbu krovu s kotviacimi prvkami, pričom cenovú ponuku im zašle e-mailom aj s číslom účtu, na ktorý majú kúpnu cenu uhradiť s tým, že tovar bude dodaný do 4 až 6 týždňov od úhrady, následne dňa 03.07.2018 poslal na e-mail: B. dve faktúry: "FA krov" č. 18037 zo dňa 03.07.2018 na sumu 5.826 eur a "FA skridla" č. 18039 zo dňa 03.07.2018 na sumu 3.618,97 eur s inštrukciou k úhrade kúpnej ceny na číslo bankového účtu C. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX J., po čom poškodený B. K. dňa 04.07.2018 vykonal bankový prevod sumy 9.445 eur na predmetný bankový účet v zmysle pokynu A. B., po čom obžalovaný tieto finančné prostriedky v presne nezistenej dobe použil pre vlastnú potrebu v rozpore s dohodou, na ktorý boli určené, teda dodanie stavebného materiálu na stavbu strechy, čím spôsobil B. K. a L. K. škodu vo výške 9.445 eur, nakoľko žiaden dohodnutý stavebný materiál do dnešného dňa i napriek výzvam poškodeného nedodal,

3. dňa 16.5.2018 v čase okolo 17:00 hod. v rodinnom dome č. XXX v obci K. M. N. prevzal po ústnej dohode od poškodenej B. E. sumu v hotovosti vo výške 3.000 eur, o čom vystavil príjmový doklad, pričom tieto finančné prostriedky boli podľa ústnej dohody určené na nákup materiálu na opravu strechy na rodinnom dome č. XXX N. D. K. M. N., patriacom poškodenej B. E., ktorý je mal dodať podľa dohody do 3 týždňov, pričom dňa 31.5.2018 poškodenej dodal len časť materiálu v celkovej hodnote 725 eur a zvyšný tovar v dohodnutom rozsahu a dohodnutom termíne ani po opakovaných urgenciách nedodal a zvyšok finančných prostriedkov vo výške 2.275 eur si prisvojil a použil pre vlastnú potrebu a nie na účel, na ktorý mu boli zverené, čím poškodenej B. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. M. N. XXX, spôsobil škodu vo výške 2.275 eur,

teda

· v bode 1. – 3.

prisvojil si cudziu vec, ktorá mu bola zverená, a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu, a skutok spáchal závažnejším spôsobom konania – na viacerých osobách cudzieho majetku,

čím spáchal

· v bode 1. – 3.

pokračovací prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 písm. a), d) Trestného zákona v spojení s § 138 písm. j) Trestného zákona, § 127 ods. 12 Trestného zákona,

a za to sa
odsudzuje:

Podľa § 213 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 1, 3 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. k) Trestného zákona, § 37 písm. h), m) Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona k spoločnému, súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 28 (dvadsaťosem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, sa na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zároveň zrušuje výrok o treste rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/29/2018, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Trestného zákona, § 36 písm. k) Trestného zákona, § 37 písm. h), m) Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona k trestu zákazu činnosti v oblasti maloobchodu v rozsahu voľnej živnosti, v trvaní 5 (päť) rokov, 7 (sedem) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

5

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul obžalovaného A. B. (ďalej len obžalovaný), vypočul svedka - poškodenú B. E., svedka B. I., oboznámil sa s listinnými dôkazmi.

Obžalovaný vypovedal, že podnikal v predaji stavebného materiálu - C. L. O. a príslušenstvo k tomuto sortimentu - ako skrutky, tesnenia, fólie. Vo vzťahu k obchodu s poškodenou ho skontaktovala ona asi v apríli 2018, presne si pre odstup času nepamätal. Bol u poškodenej zamerať strechu, urobil príslušnú cenovú ponuku, tú spracoval asi po 1 týždni od zamerania, ktorú jej aj mailom zaslal. Boli i ním vystavené písomné doklady, bol asi aj určený presný termín dodania tovaru. Celková zákazka bola dohodnutá na cenu 5.000 eur, poškodená mu podľa dohody dala zálohu vo výške 3.000 eur. Poškodenej časť dohodnutého tovaru aj skutočne dodal, boli to fólie, ríny, vetracie pásy, bol tento tovar dodaný v dohodnutom termíne, išlo o univerzálny materiál skladových zásob. Zvyšok objednaného tovaru v dohodnutom termíne nedodal, pretože sa snažil zohnať viac zákazok a tým by pri väčšom objeme mal lepšiu cenu. Tovar mienil objednať u spoločnosti O., v danom odbore podnikal 17 rokov, a tak vedel, ako to v tomto obchode beží, a preto aj vysvetlil, že nepotreboval dodávateľa kontaktovať a ani ho nijako nekontaktoval ohľadne dodávky tovaru. Pripustil, že mohol mať v tom čase voči tejto spoločnosti dlh, podľa neho, v objeme asi 1.000-1.200 eur, no on napriek tomu predpokladal, že by tovar mu boli dodali, s nikým v tom smere nejednal, no vie to z praxe, že v minulosti to tak fungovalo. Teda snažil sa zohnať ďalšie objednávky, nevedel povedať, ako dlho by čakal, no pretože sa mu to nepodarilo, od tohto obchodu ustúpil a poškodenej vrátil peniaze, zvyšok zálohy po odrátaní hodnoty dodaného tovaru. Prečo poškodenú o takomto jeho postupe, teda že sa snaží zohnať ďalšie objednávky, neinformoval, nepovedal jej, že čaká na lepšiu cenu, veď je obchodník a predpokladal by, že aj zákazník by potom chcel lepšiu cenu. Teda preto jej nehovoril celú pravdu, veď o tom je obchod - dohodnúť lepšiu cenu. Po nedodaní tovaru v dohodnutom termíne, je pravdou, že ho poškodená kontaktovala, ako každý zákazník v takomto prípade, kontaktovala ho telefonicky aj SMS správami, nevedel povedať, čo v správach bolo. Poškodenej teda vrátil peniaze, poslal jej ich na účet. V čase, keď s poškodenou uzatváral obchod, mal nejaké dlhy v Sociálnej poisťovni, asi 5.000 eur, na zdravotnom poistení asi okolo 1.300 eur, mal aj iné neuhradené pohľadávky, ako každý podnikateľ. Podnikal s vyššie uvedenou spoločnosťou, no aj s inými, no tieto objemy boli podstatne menšie. Poškodená ho urgovala, že má majstrov. Nevedel povedať, či mu poškodená povedala, že vec bude riešiť políciou. Peniaze poškodenej uhradil pred výsluchom na polícii, no on nevedel, v akej veci bude na polícii vypovedať, policajť mu to nepovedal, na výsluch ho predvolal policajť telefonicky. Peniaze - zálohu, ktorú od poškodenej prevzal, nepoužil na žiaden iný účel, mal ju stále na nákup tovaru pre poškodenú, a keď ten tovar už nevedel zabezpečiť, tieto peniaze aj poškodenej poslal na účet. Tovar chcel dodať.

Poškodená potvrdila výpoveď obžalovaného ohľadne formy a spôsobu uzatvorenia objednávky, zamerania strechy, ako i odovzdania zálohy za dodanie tovaru na strechu. O obžalovanom sa dozvedela z referencií starostu ich obce, ktorý jej spomenul, že viacerým obyvateľom obce dodal tovar, a že spolupracoval aj s obcou N. O.. Tovar mal byť dodaný asi v období 3 týždňov, časť tovaru skutočne obžalovaný i dodal - fólie, žľabový systém. Obžalovaný jej komunikoval, že má problémy, plech sa mal objednať z Poľska, prsto sa to začalo naťahovať. Vec bola oznámiť na políciu, podala trestné oznámenie. Vypovedala, že povedala obžalovanému, že ho oznámi na políciu, no neinformovala ho, že bola podať trestné oznámenie. Na účet jej boli obžalovaným poukázané zvyšné peniaze z prevzatej

zálohy, teda ako poškodená si ani nárok na náhradu škody neuplatnila, pretože jej škoda vrátením peňazí a dodaním časti tovaru nevznikla.

Súd vypočul aj svedka B. I., ktorý ako pracovník kriminálnej polície 3T/112/2019 vykonával prvotné úkony po podaní trestného oznámenia poškodenou, a ten uviedol, že je pravdou, že telefonicky kontaktoval obžalovaného a predvolal ho na políciu k výsluchu, či mu presne povedal, v akej trestnej veci bude vypovedať v danom prípade, si pre odstup času presne už nespomínal, no vypovedal, že v nie komplikovaných veciach, za akú, podľa neho, on považoval aj danú vec, obvykle objasní - povie, v akej veci má byť tá - ktorá osoba vypočutá. Obžalovaného mohol kontaktovať asi týždeň pred konaním výsluchu.

Na hlavnom pojednávaní sa súd oboznámil s listinnými dôkazmi. Oboznámil sa s cenovou ponukou na č.l. 36, mailová komunikácia ohľadne výšky hodnoty nedodaného tovaru na č.l. 37, z ktorej je zrejmé, že dňa 13.7.2018 obžalovaný s poškodenou komunikoval a odobroval si dodaný tovar, jeho hodnotu, a teda rozdiel finančnej hotovosti, ktorú má poškodenej vrátiť - vo výške 2.275 eur. Oboznámil sa s priebežnou SMS komunikáciou na č.l. 4-7, z ktorej vyplýva spôsob informovania sa poškodenej, v čom sú problémy v nedodržaní termínu dodávky, ako i spôsob vytvárania si ospravedlňovania sa obžalovaným. Príjmový pokladničný doklad na č.l. 8 potvrdzuje prevzatie finančnej hotovosti vo výške 3.000 eur obžalovaným dňa 16.5.2018 za C. G. E. od poškodenej - ako zálohy O., materiál, fólie. Súd sa oboznámil i s dokladom z E. O. na č.l. 9, ktorý potvrdzuje poukázanie finančnej hotovosti obžalovaným dňa 16.7.2020 poškodenej vo výške 2.275 eur. Oboznámil sa i s vyjadrením spoločnosti O., C., P., z ktorej písomnosti vyplýva, že obžalovaný si v ich prevádzke v Prievidzi neobjednal ani nezakúpil žiaden tovar, ich predajňu ani nenavštevuje, z počutia im je známe, že prevádzkuje C. G. E., zo správy na č.l. 63 vyplýva, že obžalovaný na svoju obchodnú spoločnosť nakupuje v prevádzke v Partizánskom, platil v hotovosti. Obchod prebieha - vec Veľkoobchod Krchňavý, no konkrétne s obžalovaným neboli v obchodnom vzťahu. Z písomnosti na č.l. 65 vyplýva, že práve tomuto veľkoobchodu bol v rozhodnom období obžalovaný dlžný ešte z obdobia roku 2016 a obžalovaný u tohto dodávateľa žiaden tovar v roku 2018 neobjednával, pretože by mu ani tovar bez predchádzajúcej úhrady dlžnej faktúry neboli objednali. Súd sa oboznámil aj s ostatnými listinnými dôkazmi, zabezpečenými v prípravnom konaní, ktoré sa týkajú predchádzajúcich odsúdení obžalovaného, ako i existencie exekučných konaní a dlhov obžalovaného.

Oboznámil sa i s pripojeným spisom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 3T/15/2018, z neho predovšetkým rozsudkom č.l. 50, 75, 160-162, z ktorých dôkazov vyplýva, že obžalovaný bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/29/2018 zo dňa 20.06.2018 z prečinu sprenevery podľa § 213 ods.1, 2 písm. a) Trestného zákona za skutok spáchaný 19.11.2017 a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 3T/15/2018 zo dňa 15.10.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2To/109/2018 zo dňa 16.01.2019 bol uznaný vinným z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, zrušený bol výrok o treste rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/29/2018, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Oboznámil sa i s pripojeným spisom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/51/2019, z ktorého vyplýva, že súd zrušil podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona výrok o vine a treste rozsudku Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 3T/15/2018 zo dňa 15.10.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2To/109/2018 zo dňa 16.01.2019 a obžalovaný bol uznaný vinným z pokračovacieho prečinu sprenevery podľa § 213 ods.1, 2 písm. a) Trestného zákona, za skutky spáchané dňa 05.03.2018 a v presne nezistený deň koncom mesiaca jún 2018 a bol mu uložený spoločný a súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, zrušený bol výrok o treste rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. n. 1T/29/208, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Súd sa oboznámil so správami o osobe obžalovaného č.l. 192-203, z ktorých vyplýva, že obžalovaný bol opakovane postihnutý za viaceré priestupky na úseku cestnej premávky, s odpisom registra trestov

č.l. 227, z ktorého vyplývajú odsúdenia, ktoré sú uvedené vyššie v tomto odôvodnení rozsudku, pred spáchaním žalovaného skutku obžalovaný nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

Podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za ďalší čiastkový útok, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť, zruší v rozsudku skorší výrok o vine o pokračovacom trestnom čine a trestných činoch spáchaných s ním v jednočinnom súbehu, celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad. Súd pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku znova rozhodne o vine za pokračovací trestný čin vrátane nového čiastkového útoku, prípadne za trestné činy spáchané s ním v jednočinnom súbehu, ako aj o spoločnom treste za pokračovací trestný čin, ktorý nesmie byť miernejší než trest uložený skorším rozsudkom. Súd prípadne rozhodne tiež o nadväzujúcich výrokoch, ktoré majú podklad vo výroku o vine.

Ak je ukladaný trest za viac trestných činov, ustanovenia odsekov 1 a 2, § 42 a § 43 Trestného zákona sa použijú primerane.

Podľa § 122 ods. 10 Trestného zákona za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel' pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatel'a spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatel'a spáchať uvedený trestný čin; to neplatí vo vzťahu k čiastkovým útokom spáchaným mimo územia Slovenskej republiky.

Podľa § 124 ods. 1 Trestného zákona škodou sa na účely Trestného zákona rozumie ujma na majetku alebo reálny úbytok na majetku alebo na právach poškodeného alebo jeho iná ujma, ktorá je v príčinnej súvislosti s trestným činom, bez ohľadu na to, či ide o škodu na veci alebo na právach. Škodou sa na účely tohto zákona rozumie aj získanie prospechu v príčinnej súvislosti s trestným činom. Podľa odseku 2 § 124 Trestného zákona sa škodou rozumie v zmysle odseku 1 aj ujma na zisku, na ktorý by poškodený inak vzhľadom na okolnosti a svoje pomery mal nárok alebo ktorý by mohol odôvodnene dosiahnuť.

Škodou malou sa podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur.

Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy - sumy 266 eur.

Závažnejším spôsobom konania sa podľa § 138 písm. j) Trestného zákona rozumie páchanie trestného činu na viacerých osobách.

Podľa § 127 ods. 12 Trestného zákona viacerými osobami sa na účely Trestného zákona rozumejú najmenej tri osoby.

Prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 písm. a) d) Trestného zákona sa dopustí ten, kto si prisvoji cudziu vec, ktorá mu bola zverená, a spôsobí tak na cudzom majetku väčšiu škodu, závažnejším spôsobom konania.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, dôkazy jednotlivo a súhrne, podľa § 327 ods. 1 Trestného poriadku viazaný právnym názorom krajského súdu, súd prvého stupňa dospel k záveru, že vzhľadom na samotnú výpoveď obžalovaného, výpoveď svedkyne – poškodenej, zabezpečené listinné dôkazy vo vzťahu k vzájomnej telefonickému komunikácii obžalovaného s poškodenou, ako i jeho dodávateľským obchodnou partnerom O., C., dodávajúcim strešné krytiny, príjmového dokladu, mal súd bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný sa dopustil žalovaného skutku tak, ako mu to kládla za vinu skutková veta podanej obžaloby. Je z predmetného dokazovania jednoznačne preukázané, že obžalovaný nemal mať zabezpečené dodávanie strešnej krytiny, ani nebola preukázaná vierohodnosť jeho obrany, že vytváral kroky k tomu, aby si zabezpečil väčšie množstvo objednávok, aby tak získal lepšiu cenu pre svoju objednávku, a preto v dohodnutom termíne predmetnú strešnú krytinu poškodenej tak, ako sa dohodli, a za akým účelom aj finančné prostriedky od poškodenej prevzal, nedodal. Na nákup strešnej krytiny od poškodenej prevzal finančné prostriedky, túto strešnú krytinu neobjednal, v zmysle dohody nedodal a pôvodne finančné prostriedky minul pre vlastnú potrebu, nie na účel pôvodne mu poškodenou zverenú, ním prevzatú, teda s rozporom určenia,

si ich prisvojil. Je síce nesporné, že tieto finančné prostriedky obžalovaný poškodenej, tak ako to vyplynulo z jeho výsluchu a potvrdzuje to v dokazovaní i poškodená, i vrátil, no toto vrátenie bolo pod tlakom poznatkov od poškodenej, že jeho konanie oznamuje polícii a skutočne bol aj policajtom k vysvetleniu obžalovaný zabezpečovaný. Z výsluchu svedka I. vyplynulo, že vždy pri predvolávaní osobám, ktoré predvoláva, povie, v akej veci sú predvolaní, tak predpokladá, že aj obžalovaného tak poučil. Teda z týchto dôkazov má súd bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný si prisvojil finančné prostriedky mu zverené s rozporom pôvodného zverenia, teda na kúpu strešnej krytiny, tak ako sa s poškodenou dohodol, a tieto finančné prostriedky použil na vlastný účel, keď ich poškodenej v dohodnutom čase nevrátil ani jej strešnú krytinu nedodal, finančné prostriedky až dodatočne vrátil, až pod tlakom trestného konania. Toto jeho konanie, poukazujúc na vyššie uvedené ustanovenia Trestného zákona, potom súd dospel k záveru, že tvorí čiastkový útok, skutok pokračovacieho prečinu sprenevery spolu so skutkami rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/51/2019 zo dňa 20.4.2020, právoplatným 11.5.2020, rozsudku Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 3T/15/2018 zo dňa 15.10.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2To/109/2018. Preto postupom pri ukladaní trestu spoločného podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona zrušil výrok o vine, treste, náhrady škody týchto rozhodnutí a uznal obžalovaného vinným v bode 1. až 3. vinným z pokračovacieho prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 písm. a), d) Trestného zákona, v spojení s § 138 písm. j) Trestného zákona, § 127 ods. 12 Trestného zákona.

Štát chráni súkromné vlastníctvo fyzických i právnických osôb, chráni ho pred neoprávnenými zásahmi tretích osôb. Obžalovaný svojím konaním porušil tento záujem spoločnosti na nedotknuteľnosti a ochrane súkromného vlastníctva.

Pri ukladaní trestu súd zohľadnil základné zásady ukladania trestu, vyplývajúce z ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou, pri určovaní druhu a výmery trestu, zohľadniac spôsob spáchania činu, jeho následok, u obžalovaného súd, vzhľadnuc jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. k) Trestného zákona – nahradenie spôsobenej škody, vzhľadnuc dve priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písm. h), m) Trestného zákona – že spáchal viac trestných činov, pretože prihliadnuc na ustanovenie § 42 ods. 1 Trestného zákona bolo dôvodné obžalovanému ukladať trest súhrnný, pretože danú trestnú činnosť - trestný čin spáchal skôr ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin - rozsudok Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/29/2018, už bol pred spáchaním trestnej činnosti odsúdený (poukazujúc na vyššie zdôvodnené okolnosti), teda prevyšujúci pomer priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi, a teda použitie pri ukladaní trestu ustanovenie § 38 ods. 4 Trestného zákona, ukladal však i trest spoločný podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona, pri ukladaní trestu prihliadnuc i na osobu obžalovaného, jeho pomery, možnosť nápravy, a pri zohľadnení všetkých týchto okolností potom dospel k záveru, že práve vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho doterajší spôsob života, teda že ide o osobu, ktorej páchanie trestnej činnosti je dominantný spôsob života, spôsob získavania finančných prostriedkov, a potom dospel súd k záveru, že na predovšetkým ochranu spoločnosti, jej jednotlivých členov, bude trest odňatia slobody na samej spodnej hranici upravenej trestnej sadzby, trest odňatia slobody 28 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, pretože nebol v posledných 10 rokoch vo výkone trestu odňatia slobody, v dostatočnej miere bude plniť účel trestu z pohľadu individuálnej ako i generálnej prevencie. Súčasne podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zároveň zrušuje výrok o treste rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/29/2018, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Trestného zákona, § 36 písm. k) Trestného zákona, § 37 písm. h), m) Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona uložil aj k trestu zákaz činnosti v oblasti maloobchodu v rozsahu voľnej živnosti v trvaní 5 rokov, 7 mesiacov, pretože takýto trest považoval, práve na okolnosť, že trestná činnosť obžalovaného súvisela s jeho činnosťou ako živnostníka pri výkone jeho živnosti, za dôvodný a primeraný.

Takýto trest potom súd hodnotil ako primeraný, spravodlivý a zákonný.

Poučenie:

2

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.